

2. POSTNÍ MODLITEBNÍ SETKÁNÍ (v týdnu po 3. neděli postní, která připadá na 15.3.2020)

*Pokud se dobře neznáte, je vhodné začít **krátkým představením** a něco o sobě říci.*

*Setkání začínáme **znamení kříže** a následující **modlitbou**:*

Otevři, Bože, naše srdce, abychom slyšeli tvé slovo; na všech životních cestách, zvláště pak v úzkosti a v pochybnostech, na něho spolehli a navzájem se jím potěšili. A pomoz nám vytvářet živé společenství v Kristu, našem Pánu. Amen.

Nyní přečtěte úryvek z Bible: Jan 4,3-42 (četl se v liturgii 3. neděle postní)

³Ježíš opustil Judsko a odešel opět do Galileje. ⁴Musel však projít Samařskem. ⁵Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi; ⁶tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne.

⁷Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ – ⁸Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. – ⁹Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. ¹⁰Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ ¹¹Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu? ¹²Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ ¹³Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. ¹⁴Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ ¹⁵Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“ ¹⁶Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ ¹⁷Žena mu odpověděla: „Nemám muže.“ Nato jí řekl Ježíš: „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. ¹⁸Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“

¹⁹Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. ²⁰Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!“ ²¹Ježíš jí odpoví: „Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. ²²Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. ²³Ale přichází hodina, ano, již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili. ²⁴Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.“ ²⁵Žena mu řekla: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno.“ ²⁶Ježíš jí řekl: „Já jsem to – ten, který k tobě mluví.“

²⁷Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl „nač se ptáš?“ nebo „proč s ní mluvíš?“ ²⁸Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: ²⁹„Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“ ³⁰Vyšli tedy z města a šli k němu.

³¹Mezitím ho prosili jeho učedníci: „Mistře, pojez něco!“ ³²On jim řekl: „Já mám k nasycení pokrm, který vy neznáte.“ ³³Učedníci si mezi sebou říkali: „Přinesl mu snad někdo něco k jídlu?“ ³⁴Ježíš jim řekl: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. ³⁵Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou

žně? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohleďte na pole, že již zbělela ke žni. ³⁶Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozsévač i žnec. ³⁷Přitom je pravdivé rčení, že jeden rozsévá a druhý žne. ³⁸Já jsem vás poslal, abyste žali tam, kde jste nepracovali. Jiní pracovali a vy v jejich práci pokračujete.“

³⁹Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: „Všecko mi řekl, co jsem dělala.“ ⁴⁰Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. ⁴¹A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. ⁴²Oné ženě pak říkali: „Teď už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.“

Po přečtení následuje pár minut ticha, abychom se znovu vrátili k textu Písma. Při pročitání se zastavíme u toho, co se nás dotýká, nebo spojuje s naším životem. Mohou nám pomoci i následující otázky a náměty:

■ Samaři bylo původně územím izraelských kmenů Efraim a Manasse. V důsledku historického vývoje (podrobení Asyrskou říší r. 722 př. Kr. a následné vystěhováním značné části samařského lidu a naopak přistěhováním obyvatel z různých koutů říše) došlo k zavlečení pohanských elementů. Vznikly tak značné náboženské rozdíly mezi Židy (Judejci) a Samařany (např. měli vlastní chrám na hoře Garizim, z Písma uznávali jen Tóru, Mojžíš byl pro ně jediným Hospodinovým prorokem atd.). Proto ten údiv Samařanky – Židé a Samařané se přece nestýkají. (v. 9) **Znám ze svého okolí podobný případ, že se někdo s někým nestýká kvůli náboženským rozporům – i v rámci jedné církve? Týká se to i mne osobně?**

■ Ježíš na jedné straně a žena i učedníci na straně druhé si nerozumí. Mluví o běžné vodě a pokrmu, zatímco on má na mysli duchovní „vodu“ a „pokrm“ a „sklizeň“. **Mám stálou snahu měnit smýšlení ve snaze pochopit smýšlení Ježíšovo, nebo jsem si jistý svými výklady a svým chápáním?**

■ Ježíš celý její život zná – a neodsuzuje ji. (v. 18) Navzdory tomu, jaká je, i tomu, že je žena (v. 27), s ní mluví. **Pane, ty chceš mluvit se mnou?**

*Po zamyšlení následuje **společné sdílení**. Můžeme si navzájem stručně říci, co nás v biblickém textu zaujalo, popř. je možné navázat na otázky a náměty. Nasloucháme jeden druhému bez komentování. Nevedeme diskusi. Pán k nám často mluví právě ústy druhého člověka.*

*Druhou částí setkání je **modlitba**, ve které můžeme stručně vyjádřit **chvály a díky**. Další částí budou **společné přimluvy**. Prosby vyjadřujeme svými slovy a společně odpovídáme „Pane smiluj se“. Modlíme se za to, co nás trápí, i za osoby, za které se chceme v tomto společenství modlit. Je to veliká vzácnost moci se modlit nejen sám, ale i spolu s jinými. Na závěr se všichni pomodlí modlitbu **Otče náš**.*

Než se rozejdeme, domluvíme se na datu a místě dalšího setkání, které by se mělo konat nejlépe v týdnu po 5. neděli postní, která připadá na 29.3.2020. Při větším počtu účastníků je možné skupinku rozdělit – zvláště se zřetelem k současným opatřením proti šíření koronaviru. Text k další modlitbě vám dodá vedoucí, nebo si ho stáhnete z internetových stránek farnosti www.farnostvrsovice.cz